

Livforsikringselskaberne skal anvende ovennævnte opgørelsesprincipper. De i lovforslagets § 25 nævnte opgørelsesmåder kan således ikke anvendes, ligesom der ikke vil kunne opnås tilladelse til anvendelse af andre opgørelsesmåder.

En række livsforsikringselskaber har allerede i dag tilladelse til at bruge matematisk kursopskrivning på obligationer i danske kroner ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst. Der er givet tilladelser hertil både med og uden brug af den såkaldte 20 pct.'s saldo. For disse livsforsikringselskaber vil forslaget § 28, stk. 1 således ikke indebære andre ændringer end, at de fremover skal anvende den såkaldte 20 pct. s saldo for realiserede kursgevinst og -tab, såfremt deres tilladelse ikke omfatter denne saldo.

Livsforsikringselskabernes skattepligtige indkomst påvirker størrelsen af selskabets realrenteafgiftsgrundlag, idet afgiftsgrundlaget nedsættes med en vis nærmere opgjort procentdel af den skattepligtige indkomst, jf. realrenteafgiftslovens § 6. De foreslåede ændringer vil derfor berøre opgørelsen af selskabets realrenteafgiftsgrundlag, idet dog skal bemærkes, at ændringerne primært vil indebære en fremrykning af selskabsskatten og dermed en hurtigere påvirkning af realrenteafgiftsgrundlaget.

Baggrunden for den foreslåede § 28, stk. 2, er, at det ikke anses for hensigtsmæssigt, hvis livsforsikringselskaber har mulighed for at anvende realisationsprincippet på de indeksregulerede obligationer. Dette vil give livsforsikringselskaberne mulighed for at spekulere i størrelsen af den selskabsskattepligtige indkomst. Herved kan der spekuleres i samspillet mellem opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst og de særlige regler i realrenteafgiftslovens § 6 om fradrag for den selskabsskattepligtige indkomst ved opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget.

Til § 29

§ 29 er en videreførelse af den hidtidige bestemmelse i § 8 C i den nuværende kursgevinstlov.

Reglerne om beskatning af gevinst og tab på finansielle kontrakter omfatter som udgangspunkt gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter.

Der foreslås som udgangspunkt ikke ændringer i denne hovedafgrænsning af de kontrakter, der beskattes efter kursgevinstlovens særregler. Reglerne blev indført ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre skatlove (Finansielle kontrakter samt fordringer og gæld) for at skabe klare og mere enkle regler for den

skattemæssige behandling af de finansielle kontrakter.

Den hidtidige fortolkning og praksis om den skattemæssige behandling vil derfor fortsat kunne anvendes.

De nuværende generelle regler er beskrevet i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 116-119.

»116. §§ 8 C-8 G indeholder reglerne for den skattemæssige behandling af terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter. Reglerne er udtømmende, og de gælder for såvel erhververe som udstedere af finansielle kontrakter.

Den skattemæssige behandling er ens uanset formålet med indgåelsen af finansielle kontrakter (risikoafdækning, investering eller arbitrage). Der skal foreligge en aftale, mens rene tilbud, hvorpå der ikke foreligger nogen accept enten fra enkeltpersoner eller efter vedtagelse på f.eks. et selskabs generalforsamling, ikke er omfattet. Det er uden betydning, om der er tale om en skriftlig eller en mundtlig aftale.

117. Fælles for de nævnte kontrakttyper er, at der er en tidsmæssig forskydning mellem aftaletidspunkt og afviklingstidspunkt (evt. leveringstidspunkt).

Det aktiv eller den gældsforpligtelse, som en finansiell kontrakt er baseret på (det underliggende aktiv), kan være fysisk, f.eks. en valuta, fordring, aktie eller råvare, eller syntetisk, f. eks. et aktieindeks eller en rente.

Kontrakter, der anvendes som finansielle instrumenter, kan opfyldes ved levering af det underliggende aktiv eller ved såkaldt differenceafregning, dvs. ved betaling af forskellen mellem markedsprisen på det underliggende aktiv på afviklingsdagen (terminsdagen) eller udløbsdagen og den pris, der på aftaledagen er aftalt på det underliggende aktiv. Er det underliggende aktiv syntetisk, vil der altid ske differenceafregning, da det underliggende aktiv ikke kan leveres. Selv om det underliggende aktiv er et fysisk aktiv, opfyldes kontrakten som oftest ved differenceafregning. Differenceafregning kan ske ved kontraktens udløb eller ved løbende afregning i kontraktperioden.

118. Som hovedregel er der tale om en generel og symmetrisk beskatning af de finansielle kontrakter. Udgangspunktet er således, at alle gevinster er skattepligtige og alle tab fradragsberettigede for alle skattepligtige,